

Disputatio juridica sexta de secundis nuptiis

<https://hdl.handle.net/1874/340888>

DISPV TATIO IVRIDICA
 S E X T A,
 DE
SECVNDIS NVPTIIIS

Q V A M
 D. O. M. I.

P R A E S I D E

VIRO CLARISSIMO,
 D. ANTONIO MATTHÆO, Ju-
 ris Antecessore Primario, in illustri Academia
 Ulrajectina,

Publicè defendet,

MARCVS vande YOORDE Mediob.-Zelandus.
Add diem 6 Mart. horā locoque solitis.

ULTRAJECTI,
 Apud JOANNEM WAESEBERGE,
 ANNO dō L c XLIV.

Virtutis & natalium splendore Illustri viro
DD. SIMONI DOVSÆ, Péditum cohortis Du-
ctori, cognato singulari mihi amore prosequendo.

Clarissimo atque gravissimo viro,
D. ANTONIO ÆMILIO, in hoc celeberrimo
Trajectensi Lycœ Historiarum & Politices Professori or-
dinario.

NEC NON

Spectatissimis viris,

D. PETRO MELKENBEQVIO,
D. IOHANNI LODOVICO, { Sororiis.
apud Medioburgenses Occidentalis Indiæ
Directori,

Amplissimis ut & prudentiis.

D. BALTHASARI vande VOORDE, I. V. D.
in Occidentali India Consiliario atque inibi fisci Advo-
cato.

D. PETRO vande VOORDE, Rei monetariæ in
Comitatu Zelandiæ Præfecto.

Reverendo,

D. MATTHÆO vande VOORDE, in Walla-
chria divini verbi Ministro.

NEC NON

Morum vitaque integritate conspicuo juveni,

D. CORNELIO vande VOORDE, Fratribus di-
lectissimis.

*Hoc legale Exercitium, studiorum
primitias*

L. M. Q.

Inscribo

MARCUS vande VOORDE

Resp.

DISPUTATIO IURIDICA

SEXTA,

DE

SECUNDIS NUPTIIS.

THEISIS I.

NON solum prime, sed & secundæ, tertiaeque nuptiæ licitæ sunt; tametsi corona pudicitię non honorantur apud veteres, multorum matrimoniorum experientiam, quasi legitimę cujusdam intemperantię signum esse credentes. c. aperiant & c. seqq. 31. qu. 1. Bez. tract. de polyg. pag. 30. & seqq. Manser. ad pr. Inst. de nupt. pag. 329. Diss. Tertul. lib. de monog.

II.

Verūm ut maximè licitæ sint, jure tamen civili pœnis quibusdam obnoxiae sunt, quæ enumerantur l. 1. l. 2. 3. l. hac editali & c. C. de sec. nupt. nov. 22. cap. 22. 23. 32. nov. 2. cap. 1. & 4. De his pœnis ante omnia queritur, an sublatæ sint jure Pontificio? c. pen. & ulti. de sec. nupt. Verius est, eas solas sublatas, quæ odio contrahentis sanctitæ sunt; non illas, quibus liberis prioris matrimonii consultur. Covar. part. 2. de matr. cap. 3. §. 9. n. 7. Peregr. 3. de jur. fisc. 15. n. 3. Molin. ad conf. Paris. tit. 1. §. 43. gl. 1. n. 143. Gail. 2. obs. 98. n. 8. Peck. 1. de testam. conj. 47. n. 3. Corren. conf. 11. Tuld. tit. C. de sec. nupt. n. 7. Fab. Cod. Sab. ad h. tit. def. 1.

III.

Si maritus decebens uxori potestatem novarum nuptiarum fecerit, non effugiet, propterea pœnas secundarum nuptiarum, sive intra annum luctus, sive post contrahantur: nemo enim testamento legibus derogare potest. l. nemo. 55. D. de leg. 1. l. ius publicum 38. D. de paet. Coras. 3. miscel. 1. n. 12. Giphian. in l. hac editali. C. h. tit. pag. 385. Tuld. h. tit. n. 8. Forster. 7. de succes. ab int. cap. 13. Hodier. ad d. l. hac editali quest. 21. n. 37. Nec

F

adver-

adversatur nov. 22. cap. 2. pr. & c. 46. Diff. Bald. in l. 1. C. de sec.
nupt. Boer. decis. 113. n. 6. Myns. 5. obs. 24. Gomes. l. Taur. 14. n. 6.
Vigel. in meth. sur. contr. 3. cap. 8. reg. 64. Gail. 2. obs. 98. Menoch.
conf. 470. n. 19. Alb. Gentil. 6. de nupt. 23.

IV.

Quid si liberi quoque prioris matrimonii consentiant in secundas matris nuptias? Sunt qui id sufficere putant ad effugiendum secundarum nuptiarum poenam: Alii requirunt, ut liberi expressim renuntient beneficiis constitutionum. Nos contra utrosque existimamus, neque consensum, neque expressam renunciationem ad plenam nubentis securitatem sufficere, arg. d.l. 38. de part. l. 3. D. Qui testam... sac. poss. l. tam is 25. D. de more. caus. donat. l. Paulus 47. §. patroni D. de bon. libert. l. quod bonis 15. §. 1. D. ad leg. Falcid. Giphian. d. loc. Diff. Coras. d. loc. Sarm. 1. sel. interpr. 4. Peck. 2. de testam. conj. 18. n. 12. Forster. d. cap. 13. n. 1. & 2. Fach. 3. contr. 65. Alb. Gentil. Myns. Gail. dd. loc. Gras. in sent. §. succes. ab. int. quaest. 25. n. 9.

V.

Quid si ex rescripto principis mulier transfierit ad secundas nuptias? Infamiam quidem vitabit, non tamen alias poenas, nisi dimidiam honorum suorum partem liberis prioris matrimonii statim donet l. 4. C. ad SC. Tertyl. l. 4. C. Si contr. ius vel wil. publ. l. solent 10. D. de his qui not. infam. l. decreto 15. C. eod. Chjac. in d. nov. 22. Fachin. d. cap. 65. in fin. Gomes. d. n. 6. in fin. 1

VI.

Poenæ, quas jure canonico non esse sublatas diximus, duæ sunt: Altera, ut transvolans ad secundas nuptias, suscepitis ex priore matrimonio liberis, omnia quæ ex liberalitate prioris conjugis, vel ex successione legitima unius ex liberis prioris matrimonii habet, æqualiter liberis ejusdem matrimonii relinquere teneatur, & eorum usumfructum tantum habeat, non proprietatem l. 3. cum. ll. & auth. seq. C. b. tit. nov. 22. cap. 23. & 46. Altera, ut ex suis bonis non possit conjugi ullo titulo plus relinquere, quam uni ex liberis prioris matrimonii l. hac editali C. eod.

Quan-

VII.

Quantum ad priorem attinet, non est dubitandum eam utriusque conjugi communem esse: adeoque male nonnulli docuerunt, partem posteriorem d.l. 3. ad solas mulieres non viros pertinere. Facit l.generaliter 5. C.h.tit.nov.2.cap.2.§. 1. & nov.22.cap.23,27.l.ult.pr. & §.1.C.ad SC. Tertyl. Cujac. in d. nov.22.Scip.Gentil.de sec.nupt.cap.13.Forst.d.lib.7.cap.11. Gomes.ad leg.Taur.14.n.4. Vsq. de succes.progres.lib.2.§.17.n.28. Peck.d.cap.18.n.16.Gail.d.obs.98.Sand.decis.Fris.2.tit.3.def.2. Diss.Giph.in d.l.hac edict.pag.382.Fach.3.contr.64.

VIII.

Nec dubitandum, cessare hanc pœnam, si liberi prioris thori moriantur. Itaq; si postremus liberorum extraneum heredem instituerit, in bonis à priore conjugé ad superstitem profectis, nihil ille juris habiturus est: revertitur quippe proprietas morte liberorum ad superstitem d.l. 3. & l. hac editali §. his illud C.h.tit. Sand. d. tit. 3. def.1. Giph. in d. l. hac editalli. Fab. Cod. Sab. tit. de sec. nupt. def.15. Diss. Gabr. 3.com. concl. tit. de sec. nupt. concl. 1. n. 23. & concl. 3.n. 29.

IX.

Est etiam extra controversiam, quod de legitima successione unius ex liberis prioris matrimonii diximus, id restringendum ad ea bona, quæ à parente ante defuncto ad filium prioris matrimonii profecta erant. Cæterū si aliunde advenierint, pleno jure deseruntur parenti superstiti, ut maximè transvolet ad secundas nuptias. auth.ex testamento C. de sec. nupt.d.nov.22.cap.46. Boer. decis. 192. Trentacing. 3. var. resol. tit.de matr.ref.5.n.29. Sand.d.tit.3.def.3. Forster.d.lib.7.cap. 12. n. 1. Gomes.d.l.14.Taur.n.2.

X.

Nec difficile est statuere de legitima parentum, an ea transiuntibus ad nova vota debeatur? Cum enim nulla reperiatur constitutio, quæ secundum nubentem privet legitima, consequens est, & legitimam, & si minus legitima relictum sit, augmentum eidem deberi d.l.sæmina §. 1. vers. id quod per

eandem Fach. 3. contr. 63. Diff. Bald. in auth. ex testamento C.
b. tit. Menoch. conf. 237. lib. 3.

X I.

Illud difficilius est , si statutum ad successionem liberorum simpliciter vocet parentes, nulla facta monogamorum & polygamorum distinctione , an eo ipso videatur antiquasse d. l. fæmina ? Hæc quæstio voluntatis est : resert enim quid senserint statuentes. Si id non appareat, ad jus commune recurrentum dixeris. Vide Zobel. part. 2. differ. jur. civ. & Sax. diff. 47. n. 6. & seqq. Coler. decis. 40. Boer. decis. 113. n. 3. & 5. & decis. 185. n. 6. 7. 9. Gail. d. obs. 98. n. 7.

X II.

Si filia accepta dote bonis paternis renuntiaverit, dubitatur an ea renuntiatio extendenda ad eas res, quarum proprietatem pater per secundas nuptias amittit ? Et magis est, ut non extendatur: neque enim renuntiatio porrigi potest ad ea, de quibus non est cogitatum. Facit l. generaliter §. fin. & auth. heres C. b. tit. Sich. in d. l. fæmina n. 8. Guid. Pap. decis. 228, & ib. Ranch. in not. Gail. d. obs. 98. n. 9. Fach. 3. contr. 68.

X III.

Quantum ad posteriorem pœnam attinet, cum ea ex d. l. hac edictali locum habeat, non solum filiis prioris matrimonii, sed & nepotibus extantibus, queritur quemadmodum nepotes considerentur ; utrum capita spectemus, an stirpem ? Verius est, stirpem spectandam : ita, ut si plures nepotes ex eodem filio sint superstites, vitrico eorum vel novercæ plus relinqui possit quam singulis, non plus quam universis. Dd. in d. l. hac edictali Myns. 5. obs. 24. n. 4. Sand. d. tit. 3. def. 5.

X IV.

Si liberi prioris matrimonii moriantur patre vel matre superstite, & vitrico vel novercæ relicta sit filialis portio, non levius est quæstio, quæ tum futura sit ejus portionis quantitas? Verius est, dimidiā fore, arg. l. qui concubinam 29. §. 1. D. de leg. 3. l. 3. D. Si pars hered. pet. l. filio 7. D. Ut leg. seru. caus.

caus. cav. S. ult. Inst. Quib. ex caus. man. non lic. Fab. Cod. Sab. ad h.
tit. def. II.

XV.

Si maritus & uxor testamento , vel instrumentis dotalibus
usufructum omnium bonorum invicem sibi constituerint,
questionis est . an in hoc usufructu sit locus d. l. hac edictali ?
Quid ni ? Est enim in bonis : & per Falcidiam minuitur , &
excedere filiale portionem potest , aestimatione facta juxta
l. computationi 68. D. ad leg. Falcid. Peck. d. cap. 18. n. 4. Sand. d. sic.
3. def. 4. Hodier. ad d. l. hac edictali quast. 31.

XVI.

Eadem est ratio donationum reciprocarum , quæ & ipse
subjacent d. l. hac edictali , nec minus lucrativam causam con-
tinent atque simplices , ut recte docuit Ger. Maynard. 3. de-
cisi. Tholos. 28. Argentr. ad consuet. Britan. art. 221. glos. 3. n.
3. Sand. d. def. 4. in fin. Comes. d. l. Taur. 14. n. 2. Scip. Gen-
til. de don. int. vir. & ux. lib. 2. cap. 28. Diff. com. Dd. quos se-
quitur Hodier. quast. 36.

XVII.

Cominunioni omnium bonorum, quæ jure municipaliter
conjuges contrahitur, itemque communioni lucri & dam-
ni non derogat d. l. hac edictali , nec obest quo minus poste-
rior conjux vi communionis auferat semissem bonorum.
Quod si pactis dotalibus communioni renuntiatum sit , haut
dubiè d. l. hac edictali erit locus. Hodier. ad d. l. hac edictali quast.
6. n. 3. & 4. Zobel. d. diff. 47. n. 6. & seqq. Coler. decis. 40. Grot.
2. manud. 12. Neostad. de pact. antenupt. obs. 4. in not. Coren decis.
30. n. 29. Diff. Bartol. in d. l. hac edit. n. 2. Bald. n. 7. Sich. n.
8. & seqq. Boer. d. decis. 185. n. 6. & seqq.

XVIII.

Qui transvolat ad secundas nuptias tametsi posteriori
conjugi non possit plus relinquere , quam uni ex liberis

E 3

prioris.

prioris matrimonii, non tamen liberis ex posteriore matrimo-
nio suscep̄tis plus relinquere prohibetur. Quid ergo si testa-
tor dixerit: *Vxori semiſſem bonorum lego: quantoque minus per l.*
hac editāli capere ei licet, liberis ex eadem suscep̄tis lego? Non
dubitamus in fraudem d.l. hac editāli testatorem facere volu-
iffe. d.l. hac edit̄. §. quam observationem l. Sulpitius 49. D. de do-
nat. int. vir. & ux. Rittershus. part. 4. Novel. cap. 5. n. 10. Sand.
d. tit. 3. defin. 6. Adde Fach. 3. cont. 66. Scip. Gentil. d. cap.
28. Hodier. ad d. l. hac editāli quæſt. 1. 2. & 28.

XIX.

Fingamus plus legatum esse, quam per leg. hac editāli li-
cet; quantum detrahemus? Ex, gr. Vxor quindecim millia
denariorum habens, legat filio prioris matrimonii V. marito
secundo X. Vtrum tota quinque, an bis mille & quingentos
detrahemus marito? Bis mille & quingentos duntaxat marito
decidi putant, Glos. in d.l. hac editāli verb. dividi. Cyn. ibid. n. 9.
Bald. n. 34. Sich. n. 12. Bachov. in not. ad ar. Papon. lib. 15. tit.
1. arr. 9. Sed verius est, tota quinque decidi, filioque prio-
ris matrimonii deserri, dividitur enim quod ultra modum re-
lictum est æqualiter inter liberos prioris matrimonii, non in-
ter vitricum & privignos. d.l. hac editāli §. fin. verò plus: Fach.
3. contr. 69. Giph. in d. l. hac edit̄. pag. 38. Hodier. quæſt. 18.

XX.

Fingamus iv. filio prioris matrimonii legata, x. secundo
marito. Hoc caſu non sex sed quinque marito decidemus.
Malè enim Salicetus docuit in d. l. hac editāli quæſt. 7. & Ruin.
confil. 58. lib. 5. si minus legitima filio relictum sit, etiamsi
supplementum petere possit, non tamen idcirco legatum vi-
trico relictum usque ad quantitatē legitimæ valere. Sich. in
in d. l. hac edit̄. n. 14. & seqq. Fab. Cod. Sabaud. h. tit. def. 3.
Fontanel. de part. antenupt. claus. 5. glos. 8. part. 4. n. 18. & seqq.
Fach. 3. contr. 67. Hodier. quæſt. 8. n. 16. & seqq.

XXI.

Quid si vitricus ex asse institutus sit, cum nihil esset ipsi fi-
lio

lio prioris matrimonii relictum? Non jam locus erit d. l. hac
edictali, sed vindicabit præteritus hereditatem à vitri-
co per querelam inofficios; ex nov. 115. cap. 3. d. l. hac edi-
ctali vers. ita tamen ut quarta.

XXII.

Ex his apparet, falsum esse quod communis schola do-
cuit, si nihil filio relictum sit, aut minus legitima, aut plus
legitima sed minus quam vitrico, filium legitimam ante de-
trahere; tum in reliquæ hereditatis partem admitti pro viri-
li. Quod commentum non absimile est illi, de duarum quar-
tarum detractione, recteque confutatum ab Ant. Fabro 14.
conject. 17. Rittershus. part. 4. novel. cap. 5. n. 9. Molin. ad conf.
Alex. 158. vol. 5. Diff. Trentac. 3. tit. de jur. dot. resol. 3. in fin,
Cancer. 3. var. resol. 2. n. 183. & alii quos sequitur Hodier. quæst.
7. n. 14.

XXIII.

Apparet etiam malè Dd. scripsisse, id quod filii prioris
matrimonii consequuntur ex d. l. hac edictali, non imputari e-
isdem in legitimam portionem. Alc. in l. in quartam circa fin.
D. ad leg. Falcid. Diff. Bald. in d. l. hac edictali n. 20. Peck. d.
cap. 18. n. 3. Tuld. ad h. tit. n. 2. Fach. 3. contr. 70.

XXIV.

Easdem pœnas quas patiuntur ad secundas nuptias trans-
cuntes, patiuntur etiam viduæ intra annum luctus stupro pol-
lutæ, nov. 39, cap. 2. §. ult. l. bis solis 7. C. de revoc. donat. Sed
cum pœna transfeuntium ad secundas nuptias ante expletum
luctum sublatæ sint jure Pontificio, quæritur, an jure Ponti-
ficio etiam viduæ se tueri possint? Verius est non posse, quo-
niam Pontifices iis solis subvenire voluerunt, quæ in domi-
no nubunt. d. c. pen. & ult. de sec. nupt. Ioan. de Garron. in l. 1.
C. de sec. nupt. n. 72. 73. Clar. 5. sent. §. stuprum n. 6. Surd. de a-
lim. tit. 7. quæst. 24. n. 4. Menoch. cas. 288. n. 26. Molin. ad
conf. Paris. tit. de feud. §. 43. n. 143.

Quæsti-

Quæsitum etiam, an vidua intra annum luctus stupro se
polluens admittat dotem & donationem propter nuptias?
Haut dubiè amittit donationem propter nuptias, dotem ne-
quaquam: nam nec quæ intra annum luctus nupsit, dotem
amittit, sed ea quæ ex liberalitate mariti habet. I. & auth.
eisdem pœnis C. de sec. nupt. nov. 22. cap. 22. Diff. Dd. duo &
triginta, quos enumerat & refellit Menoch. d. cas. 288. n.
28. *Gomes ad l. Taur. 80. n. 70.*

DISPV-

A D

ORNATISSIMUM IVVENEM,

Themidi bonisq; artibus Consecraneum

MARCVM vande VOORDE.

Cum de

SECVNDIS NUPTIIS,

Ventilandas Theses inferret Academicò Astræa Sacratio.

SOllers arbitra temporis vetustas,
Morum regula rite temperata,
Primo conjugio dedit Coronam;
Quâ succensa libidinis modestæ
Fax justos habeat decora cinctus.
Lex austerior imminet Secundo
Iuris vindice duriore stricti
Migrantes variè premens amores.
Seu pœnas tulit insolente flabro
Instigata Venus, notâ impudici
Pruritus maculans thorum jugalem.
Seu curam sobolis piam capessit,
Et natis vigil æquitas laborat.
Hæc tu dum geniõ vigens & annis
Astræa cupido probas theatro
Oppugnantibus expedita nodis;
Doctorum meritus favor sequatur
Condit meta suos ubi triumphos.
Vt quæ sedula Nuptiis secundis
Fido militat artis apparatu
Felix ambitio tui laboris
Papho sentiat auspicante primas,
Complexu lepidæ beata nymphæ;
Cujus Virginitas pudica primi
Iactet Conjugii sacram coronam,
Et fausto Iove delibuta, dotis
Sensus tinniat aureos benignæ.

ISAAC. GRUTERUS.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ,

εἰς τὸν ἀυτόν.

EΣπέραξ, ΜΑΡΚΕ, τίν θαλερὸν καὶ ἔνυδν ἀλεξας
Πρώτης ἀπείριθος, δεύτερη λέκτεις, γάμος;
Αὐτοῦ θαλῆς καῦρος· μελέτη παλίβλαστον ἔρωτα,
Οὐπούσις οὐρανίνην γηλεῖς θύμαρ ζέλη.
Αλλὰ διαγχέοντας γάμον τοι δοῖσιν ἀμείνης
Μοῖραι, ἐν εἰς αἴδος φῶς φέρεις οἵτε δύω.

Idem Latinè.

Q Vid te sollicitant thalami, dic, M A R C E, secundi,
Dum tibi nulla prius fæmina juncta fuit?
Virgineum juvenis; viduum mediteris amorem,
Conjuge si primâ non licet usque frui.
Sed meliora tibi tædas dent fata perennes,
Et simul ad manes lux ferat una duos.

Amicus amico,

I. TEECMANNUS.